

Z pěší zóny

Co vidím:

Zastavil vprostřed ulice
a spěchajícím chodcům do cesty
hodil klobouk. Pak sevřel ruku v pěst
a klouby, za plného slunce, počal křesat jiskry tmy.

Nevidím,
že by mu někdo něco hodil,
krom jedné kolemjdoucí nevěsty,
nesporně členky tajné lóže nevěst,
které své ženichy vybírají tuze složitými algoritmy,

o nichž příště.
Dnes jen tolik, že nejsou
o nic jednodušší než motiv krajky
na závoji, jenž činí jej nehořlavým,
než té ženy těla řeč, když na dlažbu k muži přičapla.

Pozdravil.
I já tedy zvrátím polaritu
podobně jako on mléko svých plic:
Kdyby zavonělo, démona již nenakojí,
a kdyby jedy jely ven, byly by při obřadu vysráženy,

to nevěsty umějí.
Ale on vprostřed ulice
spěchajícím chodcům do cesty
hodil klobouk. Teď sevřel ruku v pěst
a klouby, za plného slunce, počíná křesat jiskry tmy.

Dýchá těžce, za dva.